

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 3 năm 2011

Số 20

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé đi xem Thiền Đường Sức Khỏe và Tâm Linh cho bạn đạo Montreal, kết quả ra thế nào ?
- 2) Ở mặt đất này làm sao có hòa bình ?
- 3) Mỗi ngày Bé gặp nhiều trình độ khác nhau, Bé cảm thấy thế nào ?
- 4) Bé đang làm gì? Và sống làm sao ?
- 5) Lấy gì chứng minh sự nhịn nhục là cao quý ?
- 6) Cuộc sống tình tiền duyên nghiệp có ích chi ?
- 7) Cuộc điện đàm ngày 11-09-92 bàn luận về tổ chức Đại Hội Du Hành Tự Thức kỳ 2 tại Hồng Kông, Bé nghĩ sao về ý nghĩa của Đại Hội ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 7 tháng 09 năm 1992

1) Hỏi : Bé đi xem Thiên Đường Sức Khỏe và Tâm Linh cho bạn đạo Montreal, kết quả ra thế nào ?

Đáp : Thưa, kết quả rất tốt, nơi này đầy đủ tiện nghi, có thể giúp đỡ được nhiều người có cơ hội tu học và sức khỏe. Bạn đạo chung đi đều hoan hỉ, có một cơ sở hợp pháp khang trang, Bé rất mong việc này sẽ thành tựu càng sớm càng tốt. Sự phát tâm của một bạn đạo thấu hiểu chiều sâu của tâm linh là cần thiết, bằng lòng thực hiện cơ cấu tình thương và đạo đức, hóa độ quần sanh trong một ý thức thiện lành, sự vinh quang cảm thức của những người thực hành chơn pháp. Nếu thành công Bé sẽ đề nghị dùng tên “**Thiên đường Quy Hội Tâm Linh Và Sức Khỏe**”, Bé xin tặng một bài thơ như sau:

Quy Hội Tâm Linh rõ tiến trình
Thế gian đen bạc lại càng minh
Tâm giao thanh tịnh tự mình xét
Giải khổ bền tu pháp pháp xinh
Pháp xinh hướng độ tâm linh
Khai thông đời đạo do mình dựng xây
Tâm linh sức khỏe vui vầy
Tâm minh óc sáng thân này cảm an
Chung vui huynh đệ bạc bần
Quý thương Trời Phật khai màn độ tha
Lĩnh tâm thức giác chan hòa
Xem thường tiền bạc thiết tha độ đời
Sống chung đóng góp hợp thời
Vô sanh chơn lý đời đời trong tâm
Cùng chung đóng góp diệu thâm
Tâm đường cứu thế chẳng làm chẳng sai
Sống chung vũ trụ đêm ngày
Thực hành chơn pháp đổi thay thế tình
Thực thi tâm pháp địa linh
Giải mê phá chấp hành trình quang khai
Trì tâm thanh tịnh tiến hoài
Vô sanh chánh gốc lập đài thanh cao
Cần khôn vũ trụ nhiệm màu
Cao sâu tâm đạo trước sau dung hòa
Tự mình khai triển thật thà
Gieo trồng ý thiện chan hòa tình thương.

Kính bái
LSH

Kệ:

Chơn thành tâm đạo ý cao sâu
Khai triển tâm linh rất nhiệm màu
Giao cảm đạo đời tùy ý thức
Thành tâm chất phác lại càng mau.

Ngày 8 tháng 09 năm 1992

2) Hỏi : Ở mặt đất này làm sao có hòa bình ?

Đáp : Thưa, sự sống hiện tại của mặt đất đầy đầy tham vọng làm sao có hòa bình. Mọi khối óc đều cầu may và lợi lộc cá nhân, vắng thức hòa đồng làm sao tạo được linh khí hòa bình. Ngược lại, người tu thiền mới có cơ hội tạo linh khí cho chính mình, không nắm bắt một việc gì trong tâm, tâm mới yên, trí mới mở. Thức hòa đồng mới thành tựu được trong sự nhین nhục xây dựng tâm linh, thì mặt đất sẽ được yên và hòa bình, cuộc sống càng ngày càng có ý nghĩa hơn, hành trình không chán nản.

Kệ:

Thuận tiến tâm tu tự bạc bần
Mưu sinh thuận tiện trí tâm an
Quy hội chơn lòng tâm tự thức
Khai vòng chuyển tiếp trí vinh quang.

Ngày 9 tháng 09 năm 1992

3) Hỏi : Bé đang làm gì? Và sống làm sao ?

Đáp : Thưa, Bé đang hòa vui cùng các giới trong thanh tịnh. Bé học những gì tâm người thốn thức - hải triều âm vang dậy khắp năm châu - cuộc biến đổi thiên cơ đang ào ạt - sự sống còn chẳng chấp chẳng mê - vô sanh ý thức muôn bề - đầu vào đó kẻ nhau tiến hóa - tâm thực hành giải trược giải mê - về nơi tịnh giác rồi, không còn một vật - Ánh sáng từ bi khêu dậy tâm từ - giúp nhơn sinh tiến hóa không ngừng - cuộc hỗn loạn sanh ra tai biến - Ai thành, ai bại, chẳng còn ai!

Kệ:

Không khí đổi tâm người chuyển đổi
Thức vô sanh tiếp tục thanh nhồi
Quy y Phật Pháp nay tự thức
Một kiếp người chỉ có thể thôi.

Ngày 10 tháng 09 năm 1992

4) Hỏi : Mỗi ngày Bé gặp nhiều trình độ khác nhau, Bé cảm thấy thế nào ?

Đáp : Thưa, Bé có rất nhiều cơ hội học nhin nhục hơn người thường. Bé chỉ biết sự nhin nhục hơn người thường. Bé chỉ biết sự nhin nhục là cao quý và sáng suốt.

Ngày 10 tháng 09 năm 1992

5) Hỏi : Lấy gì chứng minh sự nhịn nhục là cao quý ?

Đáp : Thừa, nhịn nhục thì mới thấy rõ phần hồn của chính mình và sự tiến triển của đối phương. Khi lìa xác toàn thân nhịn nhục thì hồn mới được thăng hoa, không khác gì tham thiền nhập định thì hồn mới xuất khỏi xác, học đạo tu thân, không dám làm điều sai quấy.

Kệ:

Ăn năn hối cải cảm vui vầy
Sáng suốt minh tâm tánh đổi thay
Duyên đạo tình đời nay đã thức
Cảm thông thiên địa sống an may.

Ngày 11 tháng 09 năm 1992

6) Hỏi : Cuộc sống tình tiền duyên nghiệp có ích chi?

Đáp : Thừa, rất có ích cho tâm linh tiến hóa, lúc có tiền thì muốn có tiền thêm, lúc có tình thì muốn tình khấn khít, lúc có duyên thì muốn gieo duyên với các giới, gom thành nghiệp tâm, uyển chuyển một thời gian rồi đâm ra chán chường, nhiên hậu mới biết được tâm thức là vô cùng. Lúc ăn năn thì muốn giải bỏ tất cả những sự thành bại hư vọng, mà trở về với thực chất thanh nhẹ sẵn có của tâm linh, tự cảm thấy thể gian đô thị giả, tất cả là giả ảo nằm trong luân hồi tiến hóa theo luật nhân quả của nội tâm, bơ vơ tại trần, hướng về con đường tu tâm thiền định thì mới thấy rõ, của thiên trả địa, tay không vẫn hườn tay không, bận rộn suốt một kiếp người cũng chẳng có chi. Nhìn nhận sự thật mà hành, sống trong sự thật mà tiến thì tâm vẫn an và trí vẫn khai, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không tiếp tục tự dày tâm thân nữa, yêu ai hơn họ, yêu mình hơn ai? Người tu thiền, tức là chính mình biết yêu mình, nhiên hậu mới có cơ hội phát triển tâm linh.

Kệ:

Tâm linh cảm thức rõ hành trình
Trong có có không tự xét mình
Hiểu thấu Trời cao tâm tự độ
Hành trình ban rải trí phân minh.

Ngày 12 tháng 09 năm 1992

7) Hỏi : Cuộc điện đàm ngày 11-09-92 bàn luận về tổ chức Đại Hội Du Hành Tự Thức kỳ 2 tại Hồng Kông, Bé nghĩ sao về ý nghĩa của Đại Hội ?

Đáp : Thừa, Bé thấy bất cứ một Đại Hội nào cũng phải bỏ công bỏ của, thực thi hòa bình của nội tâm, tạo hòa khí nguyên ý tốt đẹp, mở rộng cho mọi người tham gia đóng góp phần thanh tịnh của chính mình cho Đại Hội thành công mỹ mãn, tự cây phúc điền trong nội tâm, đem lại hòa bình cho mọi giới, thành tâm cầu nguyện cho chung.

Kệ:

Thanh quang ban chiếu mọi tâm linh
Giữ pháp tự tu rõ tiến trình
Quy hội trong lòng tâm thức giác
Hòa bình thanh nhẹ tự cầu xin.

Hồng Ân Ban Rải

Hồng ân ban rải khắp nơi nơi
Thực tâm tiến giải hưởng của Trời
Quy định mỗi phần một thức giác
Chuyên hành tự ngộ pháp không rời

“*Hồng ân ban rải khắp nơi nơi*”: Đêm Nô-En luôn luôn có sự thanh điển chiếu hóa xuống cho những người có thiện tâm muốn hưởng về phần thanh và được rước phần thanh.

“*Thực tâm tiến giải hưởng của Trời*”: Tiến giải mình thực tâm có lòng sửa mình để tiến tới thì mình hưởng của Trời, phần thanh điển.

“*Quy định mỗi phần một thức giác*”: Mỗi người đều có một phần hưởng tùy theo khả năng tiến giải của họ.

“*Chuyên hành tự ngộ pháp không rời*”: Đó, rồi chúng ta qua một đêm thanh thân đó, công phu rồi chúng ta thấy có kết quả nhẹ nhàng thì chúng ta cố gắng chuyên hành. Tự ngộ pháp không rời, mình thấy mình chuyên hành thì mình đạt được cái phần nhẹ nhàng thì không bao giờ mình bỏ cái đường lối mình đã hành và đang hành.

Không rời vì nguyện tới nơi
Bền tâm vững chí hưởng đời thanh cao

Chúng ta không rời vì chúng ta đã nguyện nhất định phải trở về nguồn cội.

“*Bền tâm vững chí hưởng đời thanh cao*”: Lúc đó chúng ta giữ vững và hưởng sự thanh cao ở bên trên.

Vượt qua mỗi giới chặng rào
Tâm hồn thanh nhẹ ra vào tự do

Chúng ta vượt qua mỗi giới chặng rào. Chặng rào là cái gì? Là cái tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ố, dục của chúng ta. Chúng ta thanh lý được rồi thì nó không có trở ngại cho chúng ta nữa thì tâm hồn thanh nhẹ ra vào tự do. Lúc đó, chúng ta đi lên đi xuống nhẹ nhàng.

Tham thiền chẳng có quanh co
Một đường thanh tịnh hưởng kho Phật Trời

Chúng ta tham thiền không nghĩ quanh quẩn chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ. Không có sự thù hận trong nội tâm, thanh thân mà tham thiền thì một đường thanh tịnh hưởng kho Phật Trời. Chúng ta thanh tịnh chừng nào thì chúng ta được hưởng cái phần thanh ở bên trên.

Phật Trời phân lý giải lời
Trong không mà có tạo đời an khương

Đó, Phật Trời đã cho chúng ta thấy rõ ràng trong không mà có. Phật cũng nói “*tứ đại giai không*” thì bây giờ bầu Trời sáng suốt đã cho chúng ta thấy rõ ràng bên trên không có sự sáng suốt chiếu hóa xuống thì vạn vật đâu có sanh trưởng được. Trong cái không ở bên trên là căn bản mà ở dưới này là lệ thuộc và chuyển hóa cái tiến mà thôi.

“*Trong không mà có tạo đời an khương*”: Lúc nào, chúng ta thấy cũng không, tu đây rồi có này bạn giải từ cái hữu vi đi tới vô vi. Hữu vi là cái gì? Là cái bản thể của bạn đây, cơ tạng của bạn đây mà các bạn chịu sửa chữa tiến giải nó thì nó cần nhẹ. Thanh điển nó càng dồi dào thì nó mới đi tiến tới vô vi. Mà trong cái không kia, có không? Trong cái không mà có. Cho nên, nhiều người thiên lại thích thú ở chỗ đó, không có động nhiều mà thấy sự sáng suốt ở bên trên, thấy sự chuyển hóa rút kéo bộ đầu và làm cho người ta khai tâm mở trí.

Tâm thời sáng suốt như gương
Khai tình mở đạo tự lường mà đi

Cái tâm thì sáng suốt như gương lúc nào cũng trong lành, lưu ý hằng ngày hằng đêm các bạn công phu đó cũng như các bạn chùi rửa cái miếng gương cho nó sạch sẽ.

“*Khai tình mở đạo tự lường mà đi*”: Lúc đó, mình thấy mình càng mở rộng thì không còn cái chấp và không còn cái mê nữa. Cái tình thương ban rải khắp nơi cũng như tình thương ban rải cho cơ tạng chúng ta từ tế bào và hơi thở chúng ta đều có tình thương. Bây giờ, tình thương chúng ta nói rộng ra thì khai tình mở đạo thì nơi nào cũng có thâm ý, hữu ý hữu

tình của nó chứ không phải là vô dụng. Cho nên, chúng ta không khinh bỉ một cái nào, nhưng mà chúng ta chỉ sửa mình và để hòa với tất cả. Mở đạo tự lường mà đi, mở đạo là quân bình tư tưởng rồi lường lấy mà đi.

Đi trong thức giác hợp thì
Quy y chơn pháp không vì lợi danh

Chúng ta đi trong thức giác hợp thì. Sự sai lầm chúng ta mà chúng ta hiểu được là chúng ta thức giác. Mà nếu chúng ta sai lầm mà chúng ta không hiểu là chúng ta không bao giờ thức giác.

“*Quy y chơn pháp không vì lợi danh*”: Chúng ta trở về phần sáng suốt đó để hưởng phần sáng suốt chứ không phải chuyện tạm ở thế gian nữa.

Hy sinh bản chất thực hành
Từ bi soi sáng các ngành khai thông

Mình hy sinh bản chất thực hành là những cái gì mình nung nấu từ xưa, mình cho đó là của quý nhưng mà bây giờ mình hóa giải nó đi thì tự nhiên nó diệt bớt cái tham và cái tâm tối. Người đời kêu bằng hy sinh cái bản chất đó trong thực hành mới hy sinh được.

“*Từ bi soi sáng các ngành khai thông*”: Đó, cái phần sáng suốt nhẹ nhàng nó luôn luôn soi sáng các ngành trong cơ tạng chúng ta tim, gan, tỳ, phế, thận, đều khai thông.

Nằm trong chơn lý hóa công
Tự phòng tự giải khỏi vòng trược ô

Chúng ta nằm trong chơn lý hóa công đi trong chơn lý của đẳng tạo hóa.

Tự phòng tự giải, chúng ta cố gắng tu để tiến giải lên khỏi vòng trược ô nghĩa là khi ta thanh rồi ta đâu có lo sức trược nó hút chúng ta. Khi chúng ta sáng rồi đâu có còn bóng tối, bóng tối tới chan hòa với ánh sáng được.

Trong không động loạn hư vô
Hòa đồng mọi giới cơ đồ dựng xây

Cái tâm chúng ta không có động loạn, lấy cái hư vô, lấy cái không không làm chủ đích.

“*Hòa đồng mọi giới cơ đồ dựng xây*”: Chúng ta hòa đồng mọi giới rồi thì phần thanh chúng ta sẽ càng

ngày càng được dồi dào vun bồi càng tiến giải nhẹ nhàng và càng minh cảm hơn.

Tiến trong đà tiến hằng ngày
Hướng thanh tự đạt dựng xây giờ thiền

Chúng ta tiến trong đà tiến hằng ngày. Mỗi ngày chúng ta phải nhớ sự thanh cao. Dù có lao động khổ cực đi nữa cũng phải ở trong tư tưởng tình thương và đạo đức thì đó là sự thanh cao.

Hướng thanh tự đạt, chúng ta đi về hướng thanh về tình thương thì chúng ta tự đạt. Dựng xây giờ thiền, ban ngày bạn làm điều lành, bạn làm điều sáng suốt vì mọi người thì đêm đó giờ thiền của bạn chắc chắn rất nhẹ nhàng.

Hồng ân đạt hưởng triền miên
Không phiền không động hợp duyên Phật Trời

Cái hồng ân đạt hưởng triền miên, cái sự sáng suốt nhẹ nhàng của người đời không có tiền không mua được, cái đó kêu bằng hồng ân. Các bạn thiền rồi các bạn thấy đạt hưởng triền miên thấy nó có hoài cho chúng ta.

“*Không phiền không động hợp duyên Phật Trời*”: Chúng ta hết rồi, buông bỏ những sự dao động đó. Thuần âm thuần dương thì nó hợp duyên Phật Trời. Bây giờ, ai lo cho chúng ta được ngoài chúng ta lo. Bây giờ, chúng ta lo là chúng ta phải giải tỏa từ hữu vi đi tới vô vi. Cái cơ thể của các bạn là hữu vi nó đòi hỏi chuyện này chuyện kia chuyện nọ. Mà các bạn càng ngày càng thông rồi, càng hiểu càng giải được nó nhẹ hết toàn bộ thì nó tới phần sáng suốt ngoài sự dự định của chúng ta. Bây giờ, trước kia chúng ta mở mắt mới thấy ánh sáng, bây giờ chúng ta nhắm mắt chúng ta thấy ánh sáng, thấy phần điển của chúng ta được nhẹ nhàng rút từ bộ đầu đi lên đó là cái cõi vô vi. Mà cái cõi vô vi tới cõi vô vi còn phải học nữa, trong cái không không mà có chúng ta phải học thêm, phải tu, phải sửa, phải tiến nữa. Phần điển học nó còn khó khăn hơn phần hữu vi. Hữu vi là cơ thể chúng ta có soi hồn, pháp luân, thiền định, đó là hữu vi. Mà chúng ta soi cho nó khai thông cũng như chúng ta dọn rửa bàn thờ đâu đó cho nó được thanh lịch, sạch sẽ để chúng ta đón phần thanh điển như phần thanh điển của chúng ta đã sẵn có một phần bên trong tiến giải ra dễ dàng, rồi hòa hợp cái bên trên đó chúng ta mới hưởng được, mới thấy cái đó là cái chánh đời đời không có tiêu diệt được.

Còn cái hữu vi, cơ thể chúng ta đây hữu hình là hữu hoại rồi. Một ngày kia các bạn ở trong định luật sinh lão bệnh tử rồi các bạn đâu có còn sống với hữu vi nữa. Nhưng mà sau cái đó rồi các bạn đi về đâu? Đi về vô vi.

Cho nên, chúng ta hiểu đời và đạo. Chúng ta hữu vi, hiểu được sự hữu vi và vô vi chúng ta thực hành trong hữu vi để rồi hiểu được cái hữu vi. Nguyên căn của hữu vi đến và đi là nó sẽ tiến giải tới vô vi. Còn chúng ta chưa hiểu cái cơ năng này thì làm sao chúng ta hiểu được cái kia.

Cho nên, các bạn tu ở ban đầu đây không phải là hữu vi, như những người nói phải đặt bàn thờ cúng lạy. Nhưng mà bản thể đây cũng thân thể của bạn, ngũ tạng của bạn là hữu vi, hình thức hữu vi rõ ràng. Mà bạn khai thông nó ra được thì bạn thấy sự trong lành bên trong tâm các bạn, ma quỷ cũng bạn, Tiên Phật cũng bạn, mà Thánh Thần cũng bạn, mà Tổ Tiên cũng ở trong đó hết. Nếu các bạn chịu khai ra thì thiếu gì nơi giới để cho các bạn thờ phụng, tiến hóa nhanh nhẹ hơn và cấp thiết hơn, thì từ cái hữu vi ai cũng qua cái giai đoạn đó.

Nhiều người mới tu, chu choa tôi tu năm sáu tháng chưa thấy gì? Cái chuyện dọn bàn thờ dọn này, dọn kia, dọn nẻo hóc trong nhà dơ dáy mà bây giờ tiến giải cho nó sạch sẽ thì phải ra công, phải lao động, phải pháp luân này kia, kia nọ. Rồi ở trong đó nó mới hóa giải ra được, nó mới thấy rõ là chính nó đã làm cho nó bần dơ. Cho nên, nó bằng lòng sửa chữa để tiến tới sự thanh thân và sáng suốt ở bên trong. Đó, thì chính nó phải làm.

Cho nên, trong giai đoạn làm đó các bạn làm thời gian rất ít, một ngày các bạn thu tập vô hai mươi mấy tiếng đồng hồ cái chuyện ô trược không. Mà một đêm các bạn thiền đâu có một tiếng, rồi bạn cũng xưng danh tôi tu năm sáu tháng, tôi tu năm ba năm, nhưng mà cái công phu rất ít. Cho nên, chúng ta cố gắng tu nhiều chừng nào hay chừng này và phải cố gắng đạt tới một mục đích nhẹ hơn rồi để hưởng cái phần nhẹ căn bản của mọi người đã có ở bên trên. Đó là cái phước. Có phước nó mới có lộc, bạn à; có phước mới có sự sống; có sự sáng suốt ở bên trên các bạn mới được hưởng cái chuyện thể gian này. Nhưng mà các bạn vô phước, các bạn không bao giờ hưởng được. Bạn gây cái sự hung hăng cho bạn rồi làm cho nội tâm bạn bất ổn rồi đảo điên luôn. Rồi vì tiền của thế gian tự chôn vùi phần hồn xuống càng ngày càng thấp hơn và càng ngày càng nặng nhọc hơn.

Bây giờ, các bạn hiểu được hữu vi của cơ thể thì mỗi đêm các bạn tự giải lầy, rồi các bạn sẽ tiến tới vô vi dễ dãi hơn. Cho nên, nhiều người nói tôi muốn nhảy vào vô vi liền thì đâu có được. Cho nên, chúng ta đã có cái pháp cho các bạn học, soi hồn, pháp luân, thiền định. Đó là dọn bàn thờ, dọn cái cơ giới ô trược của hữu vi mà để tiến tới vô vi. Cho nên chúng ta đã có sẵn đủ hết toàn diện. Khi mà các bạn ý thức được cái này thì các bạn cứ việc làm, làm thêm chừng nào thì các bạn sẽ được nhẹ chừng này. Mà vì cái lười biếng và các bạn cứ xem kinh kệ và đi theo dõi sự thành công của người truyền pháp hay là một người nào đó thì các bạn bị bấn loạn thêm. Bởi vì, căn bản sửa các bạn, các bạn không chịu sửa, rồi bây giờ các bạn đi theo cái chuyện thành công của họ rồi chừng nào các bạn mới làm cho các bạn được. Cho nên, các bạn chỉ nuôi cái ý niệm: tôi muốn đi như ông đó, tôi muốn tiến như ông đó, nhưng mà trong này tôi không chịu sửa, tôi dừng lại. Có ý niệm muốn thôi, còn không có chịu thực hành; không chịu thực hành thì đâu có được, thấy không? Phải thực hành nó mới đạt được.

Cho nên, càng ngày chúng ta càng nhẹ, càng thấy rõ nhiệm vụ phải sửa mình để tiến. Tất cả đều là phải sửa mình để tiến, chớ đừng ham muốn cái chuyện của người đã và đang tiến, nhưng mà rốt cuộc mình không có kết quả. Cảm ơn các bạn.

Thầy: Vì đâu, hôm nào đi chơi... Đêm Nô-En là cái phần thanh điển xuống nhiều, mọi người đều trầm lắng hướng về sự thanh cao thì đâu có phải là đi xác phạm, nhưng mà ngược lại cả thế giới họ đã làm sai lệch, xác phạm. Một đêm Nô-En chết không biết bao nhiêu tỷ con gà, con vịt, thấy không? Đó cái này ta hưởng thanh điển của Chúa, ngược lại nó đi hút máu của súc vật (Thầy cười) thì nó làm càng ngày càng trần trược thêm. Năm nay, ăn Nô-En có ý nghĩa nhiều hơn và những người đó được hưởng Chúa nhẹ nhiều hơn. Bởi vì, nó không có làm như mọi năm trước, thấy không? Mọi năm trước nó làm chó, làm gà đồ dữ. Năm nay, thôi nó chỉ cầu nguyện nhiều thì nó được nhẹ, thấy không? Nó có ý nghĩa hơn. Còn mọi năm làm không có ý nghĩa, ăn uống nhậu nhẹt rồi đánh lộn, đánh lạo đồ dữ lắm, say. Hồi này tôi đi lên cũng có chú say đầy xe đạp ra ngoài đường chặn xe. Say xảy ra sự nguy hiểm.

Cho nên, nhà nước người ta có ra thông cáo là phải nghiêm chỉnh khi mình tự do tôn giáo, nhưng mà mình phải nghiêm chỉnh chấp hành cái lễ cho nó nghiêm trang, chớ đừng bày ra đập lộn. Mấy chú

thanh niên nhiều khi uống rượu rồi đâu có biết cái gì làm ầu. Cứ nói chuyện bên mình vậy chứ có ít tai nạn, bên Mỹ bên đồ tai nạn nhiều lắm. Chỗ tự do chừng nào thì bánh trứng sự tai nạn chừng này, quá tự do rồi bày đủ thứ. Xe hơi chạy hết tốc độ, rồi làm le thế này, thế kia, thế nọ, đụng nhau chết, đụng một lần mười mấy chiếc chứ đâu có phải ít, chết biết bao nhiêu mạng người.

Cho nên, họ cũng tu nhưng mà đường lối tu không phải vậy. Tu phải chơn chánh, tu phải biết sửa mình để tiến tới sự sáng suốt. Bên công giáo, Chúa là cho mọi người được sáng suốt và vì nhiệm vụ của Chúa là Chúa vì mọi người, thấy không? Còn mình nơi đây không biết vì mọi người mà cứ ăn nhậu rồi đánh lộn làm sao được? Cái đó nó có phần sai, nhưng có phần người ta cũng tỉnh lắm, người ta cũng biết hướng về. Có nhiều người, người ta cũng Thiên Chúa giáo, nhưng mà người ta cũng học thiền, người ta cũng hướng về sự thanh nhẹ để người ta hưởng cái đó. Tất cả Chúa Phật, nó cũng không có cái gì là sự sáng suốt mà thôi và sự tự giác mà thôi.

Cho nên, khi mà người ta hiểu được cái thiêng liêng, người ta sớm trở về với họ và trong tinh thần tự giác thì cái gì nó cũng đỡ và nó tiến hóa dễ dãi hơn. Chớ nhiều người ý lại nơi cái đó rồi dờm xuống, nói cái này Chúa cho tôi, hồi nào tới giờ tôi không có con gà, bây giờ tôi có con gà tôi chặt đầu, tôi làm thịt tôi nhậu. Rồi tôi không có cái này, tôi đòi họ, bây giờ tôi có cái này, ngày Giáng Sinh tôi được cái này, rồi làm lung tung thét rồi nó động thêm, thấy không? Đó, chớ nó không phải đi đúng theo đường lối thì nó không phải vậy.

Cho nên, mình ở đây từ hữu vi đi tới vô vi rõ ràng. Cái bản thể mình là hữu vi đây nè, như tôi cắt nghĩa ở bên trên vậy đó. Rồi mình đi tới vô vi là mình được hưởng cái sung sướng thanh nhàn. Bởi vì, một

giọt đó bạc tỷ ở đây mua không có. Tại sao mình không hưởng sự thanh nhẹ để mình có phần sáng suốt để ngày mai mình đi phục vụ cho đồng bào các giới trong tình thương cởi mở, quý hóa rồi.

Nhiều người không hiểu cái đó rồi đâm ra hần học, rồi suy tính rồi so đo, rồi không hiểu nguyên căn của mình ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Bởi vì, sự sáng suốt của mình có là cần khôn vũ trụ đóng góp sự sáng suốt cho mình. Bây giờ, mình phải thực thi những cái nhiệm vụ gì sáng suốt hơn nữa thì tự nhiên mình vun bồi vô sự sáng suốt. Mình càng sáng suốt hơn thì càng không động. Mà cái gì mình cũng không chịu làm, mình ngồi cứ tính đi tính lại, sợ đông, sợ tây thét rồi mình động thêm, đâu có làm được cái gì. Rốt cuộc rồi mình thấy mình bản thủ, không có biết thực thi cái sự sáng suốt, mà bao nhiêu người đã làm đã đạt tới sự sáng suốt cao siêu mà mình không chịu làm, mình không chịu thực hành, mình không chịu sửa tánh.

Đó cho nên chúng ta có cái pháp này soi hồn, pháp luân là thực hành, thực hành để sửa chữa nội tạng để cho nó nhẹ rồi cái phần trí nó mới giáo dục được bên trong. Còn nếu cơ tạng chúng ta mà nặng nhọc thì phần trí có giáo dục bên trong nó cũng không nghe. Bởi vì, nó thấy cái đó là phải trong mê của nó mà nó cho là phải, trong mê của nó mà nó cho là tỉnh. Nó thấy nó thực thi như vậy là đúng, thành ra nó sai lầm gây sự đau khổ cho người khác rất nhiều. Nhưng mà cái duyên nghiệp thì ở thế gian có, cái nghiệp phải lãnh, rốt cuộc rồi mình làm cái gì mình cũng lãnh. Mình mưu đồ hại người ta, rốt cuộc mình hại mình, tôi nói không sai một ly, nó báo ứng nhãn tiền, trả lời trước mắt. Không mau thì chậm, nó cũng phải có một cái ngày để cho mình thấu triệt những hành động xấu xa của mình đã đối xử với người ta. Chớ không phải nói khuất lấp rồi tôi muốn làm gì làm. Không được!

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 25/12/1977)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Cụ bà **Hồ Thị Thôi** (là dưỡng mẫu của bạn đạo Lý Thị Khiêm, bà ngoại của bạn đạo Tạ Tấn Lộc ở Quận 1, TPHCM), sanh năm 1918, mất lúc 4 giờ sáng ngày 10 tháng 3 năm 2011 (nhằm ngày mùng 6 tháng 2 âm lịch) tại Bạc Liêu, Việt Nam, hưởng thọ 93 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Tạ Tấn Lộc xin chân thành cảm tạ.

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo các tin tức về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap như sau:

1. Đóng tiền ghi danh Đại Hội:

Các bạn đạo đã ghi danh xin vui lòng đóng tiền số tiền còn lại trước ngày 31/3/2011 để chúng tôi có thì giờ chuẩn bị đúc kết danh sách.

Theo hợp đồng, khách sạn đã giữ một số phòng cho Ban Tổ Chức trước ngày 20/4/2011. Sau ngày này BTC sẽ chỉ giữ lại số phòng bạn đạo đã ghi danh cho đến ngày này. Vì vậy giá tiền Đại Hội sẽ có thể thay đổi tùy theo nhu cầu số phòng của khách sạn dành thêm cho BTC. Chúng tôi vẫn tiếp tục nhận ghi danh cho các bạn đạo với giá tiền ghi trong Phiếu Ghi Danh cho đến khi có giá tiền mới. Nếu có sự thay đổi về giá tiền Đại Hội thì chúng tôi sẽ thông báo đến quý bạn.

Quý bạn đạo dự định tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011, xin vui lòng ghi danh sớm với Ban Tổ Chức.

2. Xe bus:

Ban Tổ Chức dự định sẽ có các chuyến xe bus trước và sau ngày Đại Hội. Bạn đạo tham dự Đại Hội ghi danh xe bus một hoặc hai chiều xin vui lòng chọn ngày đi và (hoặc) về và gởi cho chúng tôi trước ngày **30/4/2011** là ngày hạn chót để chúng tôi lập danh sách và gởi về cho công ty xe bus.

Các chuyến bus như sau:

- Trước Đại Hội: ngày **19/9** và ngày **20/9**.

- Sau Đại Hội: ngày **25/9** và ngày **26/9**.

Vào các ngày khác nếu số bạn đạo ghi tên cho xe bus không đủ túc số thì sẽ phải tự túc phương tiện đến trước hoặc về sau Đại Hội.

Ban Tổ Chức sẽ thông báo các chi tiết rõ ràng hơn trong thời gian tới đến các bạn đạo ghi tên xe bus qua BTC.

3. Phiếu Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 được kèm theo đây hoặc lấy xuống từ website: <http://www.voviphatphap.org>

4. Xin quý bạn giúp chuyển email hoặc thông báo các thông tin này đến các bạn đạo vùng mình.

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com

Thông Báo

Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) xin báo tin vui đã nhận được thêm sự phát tâm cho 2 bạn đạo nữa ở Việt Nam muốn tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap nhưng không có phương tiện tài chánh vì hoàn cảnh khó khăn. Như vậy sẽ có 6 bạn đạo ở Việt Nam được hỗ trợ trên số 17 bạn đạo được đề nghị cho đến hạn cuối 28 tháng 2 vừa qua.

Ngoài bạn đạo nam **Quách Hoàng Hà** (gần Sóc Trăng) được bạn đạo Nguyễn thị Minh Tâm (Sydney, Úc) trợ duyên, việc chọn 5 bạn đạo còn lại không phải dễ vì tất cả các bạn được giới thiệu đều rất xứng đáng. Cho nên sau khi chọn xong 3 bạn đạo hữu duyên do 2 bạn đạo ẩn danh hỗ trợ, bạn đạo thiền viện Jolicoeur phát tâm giúp thêm 2 bạn đạo nữa. Sau đây là kết quả dựa trên ý kiến đa số nhận được trong thời gian 1 đến 5 tháng 3 năm 2011 :

1. **Huỳnh Khiêm Liễn**, bạn đạo nam 66 tuổi, Sóc Trăng, tu Vô-Vi được 26 năm.
2. **Đỗ Thế Sợi**, bạn đạo nam 54 tuổi, Bắc Ninh, tu Vô-Vi được 5 năm.
3. **Võ Thị Thanh Tuyền**, bạn đạo nữ 27 tuổi, Vĩnh Long, tu Vô-Vi từ nhỏ.
4. **Đỗ Thị Nhuận**, bạn đạo nữ 71 tuổi, Hà Nội, tu Vô-Vi được 5 năm.
5. **Tô Văn Việt**, bạn đạo nam 56 tuổi, Bạc Liêu, mới tu Vô-Vi.

Tiếp theo đây là danh sách dự khuyết, trong trường hợp có thêm bạn đạo phát tâm hoặc khi các bạn kể trên không thể tham dự Đại hội vì lý do bất ngờ và bất khả kháng từ đây đến ngày Đại hội :

1. **Nguyễn Thanh Diệu**, bạn đạo nam 51 tuổi, Cà Mau, tu Vô-Vi được 18 năm.
2. **Lâm Thi Nga**, bạn đạo nữ 44 tuổi, gần Sóc Trăng, tu Vô-Vi được 19 năm.
3. **Nguyễn Anh Kiệt**, bạn đạo nam 26 tuổi, Sóc Trăng, mới tu Vô-Vi.

Các bạn được chọn đã được thông tin để cung cấp mọi chi tiết cần thiết cho Thiền viện Jolicoeur gửi phiếu ghi danh và đóng trọn tiền trước 31/3/2011 đến Ban Tổ Chức Đại Hội.

Để biết thêm chi tiết về bạn đạo được giới thiệu, để đóng góp ý kiến về việc chọn bạn đạo cho những dịp tới, hay phát tâm ủng hộ, ... xin mời các bạn xem tin tức ở trang <http://troduyenbandaovietnam.jimdo.com/> và <http://troduyenbandaovietnam.jimdo.com/bam-vao-day-de-lua-chon/> hoặc liên lạc về meditation.jolicoeur@primus.ca.

Thành thật cảm ơn :

- * các bạn ở hải ngoại đã phát tâm tương trợ cho vài bạn đạo nghèo ở quê nhà được tham dự Đại hội,
- * các bạn được giới thiệu nhưng có hảo ý nhường chỗ cho các bạn khác,
- * các bạn trong và ngoài nước đã hợp tác giới thiệu góp ý giúp cho việc ghi danh và hướng tâm về Đại hội thêm phần hào hứng.

Chúc Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap và bạn đạo khắp nơi kiên trì dũng chí vượt qua mọi thử thách như 2 kỳ Đại Hội 2009 và 2010 vừa qua để lần Âu Á tương hội kỳ thứ 3 này được thành công tốt đẹp.

Ban Chấp Hành Thiền viện Jolicoeur, Montreal, Canada
Nguyễn Hồng Hoàng (Viện trưởng), Germain Pouliot (Phó Viện trưởng), Hoàng Ngọc Linh (Thủ Quỹ),
Nguyễn thị Mỹ Kim (Tổng Thư Ký)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 07 năm 1972

Thơ thần bộ đầu chuyển hóa thông
Công phu tự luyện điển vây vòng
Không không mà có thiêng liêng tánh
Mến cảm trời trăng vượt thế cùng

Bản thân sống tạm tiếp vòng
Chuyển luân tại thế tạm tông thế sanh
Mỗi nhơn mỗi trí mỗi ngành
Xét cao xét thấp xét thành hư không
Điển thời chuyển tiếp luân vòng
Trợ duyên thế cảnh phân phòng tự tan
Vía hồn tạm trú thế gian
Cảm thông thiện ác vạch đường tiền thân
Chuyển theo sanh kế quây quần
Thân mình thân họ góp phần dựng xây
Kẻ khôn lãnh chức làm thầy
Người ngu lại được chửi rầy khai tâm
Có người ngoan cố tự tầm
Đường đi ngược lại chánh tâm con người
Lắm khi tự đắc tươi cười
Sau này đau khổ xét người khổ đau!
Tự lùì thế sự xét màu
Thiên không cởi mở khổ đau chẳng còn
Cửa trời mở rộng vòng tròn
Tự nơi hành giả xét còn mê không?
Mọi điều định luật hóa công
Công bằng bác ái tùy lòng tự tu
Diệt tham diệt đố diệt mù
Đến nơi thanh cảnh thân tù bình an.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Bốn

QUA QUỶ MÔN QUAN

NGHE PHÁP CỦA VẠN PHÁP TÔNG MÔN

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 26 tháng 8 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Nhất phiên tiên tâm độ hữu tình
Bỏ đoàn vị tọa hạ bồng doanh
Thu phong bất giác đơn y lãnh
Viêm nhiệt từ hoài vị chúng sinh.*

Dịch

Một tấm lòng tiên chan chứa tình
Giờ thiền chưa tọa đã băng mình
Gió thu áo mỏng quên thân lạnh
Sưởi ấm niềm thương bởi chúng sinh.

Tế Phật: Bữa nay chuẩn bị đạo âm phủ, Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa vâng, con đã sẵn sàng, xin thầy khởi hành...

Tế Phật: Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Phía trước có một cái thành, trên cửa đề ba chữ Quỷ Môn Quan, cửa ải quỷ là đây rồi, có sao cửa thành lại không mở, chỉ nghe tiếng động của nhiều thứ khí cụ va chạm nhau ở bên trong.

Tế Phật: Cửa quỷ vốn không mở, người đời đều tự nhiên bước vào, ta dùng quạt bồ quạt một cái, tự nhiên nó mở liền.

Dương Sinh: Thật hay quá, thầy phát nhẹ quạt Phật, cửa quỷ mở lớn ngay. Nếu như kẻ mới chết, không có quạt Phật, làm sao vào được cửa ải quỷ này.

Tế Phật: Người chết làm quỷ, đi hết đường trần đến nơi đây, cửa ải quỷ tự nhiên khai thông. Cửa trần đóng, cửa quỷ mở, đó là lễ kỳ diệu của tạo hóa âm dương. Đi lên, thầy đưa con tới coi nơi này. Đừng lo nghĩ vẩn vơ nữa.

Dương Sinh: Xin vâng. Nhưng trong cửa ải quỷ tại sao lại đông đúc người ta quá vậy, y như một cái chợ, không rõ họ còn muốn đi đâu nữa đây?

Tế Phật: Đó là các hồn quỷ đi thụ án ở mười cửa điện, âm binh đều làm nhiệm vụ dẫn đường, chúng ta hôm nay không cần xem xét kỹ việc này. Hãy mau theo ta.

Dương Sinh: Dạ dạ, nhưng sao con đường này trắc trở chông chênh quá, và cuối cùng dẫn tới đâu đây?

Tế Phạt: Con đi thêm hai dặm nữa thì rõ liền.

Dương Sinh: Phía trước có một người đang bị âm binh dẫn đi như thế kia là tại sao vậy?

Tế Phạt: Người đó lúc còn sống là đạo sĩ của phái tu đồng thiếp, nhân vì chưa ngộ được chân lý, hủy báng các tôn giáo khác, cho nên bây giờ chết xuống âm ty phải chịu hình phạt.

Dương Sinh: Phía trước có một tòa lâu, đề bốn chữ “*Vạn Pháp Quy Tông*” vậy đây là đâu?

Tế Phạt: Bởi nơi đây, hiện thời ngàn “*môn*” vạn “*giáo*” mọc lên như nấm, tín đồ không rõ chân lý, công kích lẫn nhau, làm mất ý nghĩa của đạo, nên phạm vào khẩu nghiệp, khi chết phải vào “*Vạn Pháp Quy Tông*” để tu luyện lại. Phía trước có các thầy dạy đạo tới kia. Dương sinh, mau đến vái lạy đi con.

Dương Sinh: Xin cúi lạy quý thầy.

Tông Chủ: Hoan nghênh Phật Sông Tế Công và thánh bút Dương Thiện Sinh từ Thánh Hiền Đường tới thăm. Chúng tôi đã sớm nhận được lệnh phải tiếp đón quý vị. Miễn lễ, mời đứng dậy.

Tế Phạt: Hôm nay tôi dẫn Dương Sinh tới đây, nhờ Tông Chủ đưa đi thăm các nơi cùng giảng giải cho y hiểu.

Tông Chủ: Xin chớ khách sáo, mời nhị vị vào trong sảnh. Mời ngồi.

Dương Sinh: “*Vạn Giáo Quy Tông*” thật là có ý nghĩa, nhưng tôi chưa hiểu tường tận, mong Tông Chủ giảng rõ nghĩa cho.

Tông Chủ: Thế giới ngày nay có năm tôn giáo lớn: Nho, Đạo, Thích, Gia, Hồi có thể nói đó là các chính giáo nổi tiếng, nhưng nguồn gốc sâu xa của năm tôn giáo đó cũng xuất phát từ “*Đạo*”. Từ thượng cổ vốn không có danh xưng “*tôn giáo*”. Về sau Trời giáng xuống những bậc thánh triết, chia ra ở các nước, thay Trời mà lập ngôn, dạy người hành đạo theo phép của Trời, nhân loại vốn có cùng một tôn giáo, không hề chia rẽ. Nhân các giáo chủ về Trời, môn đồ hiểu sai, phân chia nhiều ngã khác biệt, tạo ra cảnh các phe phái chống đối nhau. Họ không hiểu rằng trăm sông đổ về một biển, ngàn cửa đều thuộc một nhà, nên mới tranh giành không tương nhượng nhau, lập môn phái riêng, tự khen là tôn giáo mình là cao siêu, dám nói là tôn giáo khác thấp kém. Do đó sau khi chết, linh hồn không thoát khỏi được khí số, rơi hết xuống đây. Ngọc Hoàng vì không nỡ để chúng sinh trụy lạc, do đó mới mở pháp môn “*Vạn Giáo Quy Tông*” tại đây để dạy dỗ các tu sĩ u tối giác ngộ chân lý, rồi sau mới được siêu thăng.

Tế Phạt: Thưa, Tông Chủ nói rất có lý, nhưng Dương Sinh chưa rõ hết được điều kỳ diệu, chi bằng đưa hẳn xem xét tại chỗ, đó chính là trăm nghe không bằng một thấy.

Tông Chủ: Phải đấy, đi theo tôi.

Dương Sinh: Phòng này rộng hàng mấy mẫu, bên trong giống như nhà giảng, ngồi đây mấy vạn người, có đủ nhân sĩ các nước, hình như họ đang chuẩn bị nghe giảng.

Tông Chủ: Chính phải, họ đang sửa soạn nghe giảng. Mời hai vị theo tôi ngồi nơi chiếu dành riêng cho quý khách ở phía trước để dự thính.

Dương Sinh: Phòng học quá lớn, thật ít thấy ở cõi dương gian, bảng đen phía trước đề bốn chữ “*Vạn Giáo Quy Tông*”, một vị giáo sư đầu tóc lóc bước lên bục giảng, hình như là một vị từ kheo, tất cả đứng dậy thì lễ xong bèn ngồi xuống.

Giáo Sư: Hôm nay có ngài Dương Thiện Sinh từ Thánh Hiền Đường ở Đài Trung trên dương thế xuống đây tham dự cuộc hội thảo với chúng ta, xin mọi người vỗ tay hoan nghênh.

Dương Sinh: Bạch thầy, các nhân sĩ ở đây thuộc nhiều chủng tộc, làm cách nào họ có thể nghe hiểu được tiếng Trung Quốc.

Tế Phạt: Thế giới lớn rộng, tuy có nhiều giọng khác nhau, nhưng tín ngưỡng của họ không ngoài mục đích ký thác tinh thần. Do cùng một “*tâm*” tín ngưỡng này, mà sau khi chết bản tính của linh hồn sẽ thông suốt, không thể vì có chủng tộc mà cái “*tâm*” chung đó phân chia, giống như nghe một tiếng sấm nổ, nhân sĩ các nước đều hiểu là Trời sắp đổ mưa. Nay chỉ cần nghe tiếng của giáo sư hẳn rõ được hết ý nghĩa. Y hệt Phật dùng một tiếng điển giảng pháp, chúng sinh tùy loại đều giải được hết ý pháp của ngài. Thôi đừng hỏi nhiều, hãy nghe giáo sư giảng đạo.[\(1\)](#)

Giáo Sư: Người tuy vạn loài, nhưng tánh cùng một lẽ, sống thì khác đường, chết cùng quay về một chốn. Thế giới loài người có nhiều màu da khác nhau, nhưng đói thì biết ăn, tối thì biết ngủ, Trời che đất chở, mặt trời mặt trăng cùng chiếu, mưa pháp thấm nhuần, đều được hưởng ơn Trời Đất. Có thể nói là cùng một “*tâm*” sống chỉ vì khác tín ngưỡng tôn giáo mà thành bài bác, công kích nhau. Cho đạo ta mới có thể lên thiên đàng, còn đạo

khác thì xuống địa ngục, đem cái nguồn cội thông suốt tròn đầy, tự do, tự tại của thiên đường xây thành lầu son gác tía ở giữa không trung, rồi tự giam hãm mình trong đó, chẳng khác nào chui vào lồng chim treo lơ lửng giữa trời, tự cho là cao thượng không gì sánh nổi, mừng mừng rỡ rỡ, đắc chí hót vang, đó là thứ địa ngục ở thiên đường, tội nhân ở cõi Trời, tất cả đều là những con chiên chờ cứu rỗi, là những kẻ không được cứu chuộc. Các vị lúc còn tại thế đều nói lên thiên đường, nhưng hôm nay lại rơi xuống địa ngục, các vị đến âm phủ với nhục thể đây phải không? Xác thân có các giống đen, trắng, vàng; áo mặc có in hoa các màu đỏ, vàng, xanh. Duy có cái “tâm” ban sơ chẳng thể nhuộm màu, nếu nuôi ý bài xích thì thiếu cái tâm cùng tu và những tiếng từ bi, bác ái từ lời nói nào mà ra? Mặt trời, mặt trăng từng chiếu người thiện lẫn kẻ ác khắp cổ kim, không sinh “tâm” phân biệt, đối đãi nên mặt trời mặt trăng luôn sáng mãi, lưu mùi thơm vạn thuở. Các vị phải giác ngộ, tự chiếu sáng bản tính mình, đừng sinh lòng oán ghét, vì hiện giờ đang là thời kỳ phổ hóa “*Vạn Giáo Quy Tông*”, mà quy tông tức quy tâm. Kết hợp tâm của chúng sinh, lấy nhân ái đối xử với nhau, phát huy giúp đỡ lẫn nhau, tốt lành với nhau. Các tôn giáo phải mở lớn cửa, tùy duyên mà độ người, mặc dù không cùng giáo chủ, nhưng tâm nguyện và mục tiêu lại cùng đường, hy vọng toàn nhân loại đồng quy thiên đạo, đem thế giới ta bà biến thành nước hoa sen hoan lạc. Giáo chủ vốn chỉ cứu được tâm tính và linh hồn, chẳng thể cứu nổi xác thân. Do đó phát hiện được thực tướng của nội tâm mới có thể giải thoát sống đời tự tại. Chỉ có như vậy mới mong hoàn thành được thế giới đại đồng, để mỗi người có thể trở thành Tiên Phật, khá dĩ làm thánh hiền. Còn như phản bội đường lối này, ắt trở lại kiếp luân hồi...

Tế Phật: Đã tới giờ, hướng về phía vị Tông Chủ từ già, có duyên còn gặp lại. Dương sinh mau mau bái tạ để trở về.

Dương Sinh: Thưa Tông Chủ, thật là khiêm khuyết, vì thời giờ đã trễ, phải mau trở về Thánh Hiền Đường, bỏ dở cuộc họp nửa chừng thật quả là thất lễ, xin rộng lòng tha thứ.

Tông Chủ: Không sao, chúng tôi xin đưa tiễn.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen, hôm nay nghe thuyết pháp cảm tưởng của con ra sao?

Dương Sinh: Vị giáo sư đó giảng rất rõ lẽ đạo, hiện tại các tôn giáo chỉ trích lẫn nhau, giống kẻ bán dưa nói dưa mình ngọt. Nếu như đúng, người đời có thể rủ nhau tới ăn thử xem, như người uống nước, lạnh ấm tự biết, do sự cảm nhận từ trong lòng mới chân thực, ngon dở do khách chiếu cố phê bình, con cảm thấy so sánh như vậy mới khách quan.

Tế Phật: Thế nhân cố chấp không thông, do đó khó lên được Thiên Đường. Tiên Phật, thánh hiền, đều thay Trời lập ngôn, đạo Trời chí công. Như chuyện con giảng trần, đầu thai nơi nước ngoài, con tin rằng đại khái tôn giáo ở đó cũng như đây, vì vậy mà ta sẽ không độ con chăng? Nếu thế ta không còn xứng đáng là “*Phật*”, và cuộc đi này chỉ là “*tiểu đạo vị tư*” (đạo nhỏ cho riêng mình). Hy vọng người đời thi thố được công tâm, vất bỏ được tư niệm, còn không thiên đường của con chỉ rộng có năm thước, không thể dung nạp thiên hạ chúng sinh. Hay quá, đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Cho nên nhiều người đọc Địa Ngục Du Ký, đọc Thiên Đàng Du Ký đã thấy rõ... Ôi chao! Tại sao mặc áo Tiên, áo Tàu không, mà không bận đồ Tây, vì mỗi người mà tu xuất ra rồi thấy cái gì? Phần nhẹ thì được đi lên cao, phần nặng thì xuống ở phàm tục. Thì cái phần nhẹ đó thì ăn bận những đồ thanh thoi, nhẹ nhàng chứ không có bận đồ nặng trịch như là đồ Tây, đồ nặng như ở thế gian. Nhưng mà Tây, Tàu, Việt, Mĩ cũng là một thức mà thôi. Tất cả sống trong một thức, hiểu biết và xây dựng. Cho nên nhiều người nói: Ôi! Sách này là sách Tàu chứ không phải sách Tây. Đó, cho nên cái chuyện đó là chuyện quá sai, không hiểu. Khi mà thực hành về cái pháp môn Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí để cảm thức được luồng điện quang đó, là biết được vô hình vô tướng thì tất cả đều là một chứ không có phải là Tây Việt gì hết, chỉ có một cái thức để tiến hóa mà thôi.

LỜI GIẢNG CHUNG

Chúng ta đã đọc qua đoạn này, chúng ta thấy rằng lấy chỗ nào mà để chứng minh rõ tất cả là một. Nếu chúng ta còn ôm hình tướng, không thể nào là một, chúng ta còn ôm tổ chức cũng không thể nào là một. Nhưng mà chúng ta mở thức hòa đồng đóng góp cho chung, của thiên trả địa ở thế gian, tiền bạc của thiên trả địa. Tiền bạc chúng ta có, chúng ta đóng góp để xây dựng cơ cấu tâm linh. Đó là của Trời chúng ta trả lại Trời. Chúng ta không có nghĩ về tiền, không nghĩ tới nghĩ lui vấn đề đó thì tâm chúng ta mới quy nhứt được, tâm chúng ta mới không có sự dị biệt, trong tâm chúng ta cũng không có sự chê khen, chúng ta một lòng một dạ tu trong sự phát tâm, trước sau như một mới là thất tàng lục tứ. Chớ còn so đo, tính toán chưa phải tu. Nhưng mà các bạn đã nghe qua thấy rõ là tự mình tạo kẹt cho mình thêm, có cơ hội phát tâm, phát tâm đi rồi tiến tới rồi học nữa, học trong khổ tùy tâm phát triển thì chúng ta mới ngộ đạo. Cuốn Địa Ngục Du Ký này đầy đủ ý nghĩa không thiếu sót về đạo pháp, mở đường cho người tu và cho người tu tự thức và thấy rõ sự sai lầm của chính mình và thấy rõ quyền năng tối hậu của Thượng Đế chớ không phải của người phàm.

(còn tiếp)

